

ÚMLUVA**o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech**

PREAMBULE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY TÉTO ÚMLUVY,

ODHODLÁNY posílit na svých územích právní ochranu zde usazených osob,

DOMNÍVAJÍC SE, že je za tímto účelem nezbytné určit mezinárodní příslušnost, usnadnit uznávání a zavést zrychlený postup pro zajištění výkonu soudních rozhodnutí, veřejných listin a soudních smírů,

VĚDOMY SI vazeb mezi sebou, jež byly v oblasti hospodářství potvrzeny dohodami o volném obchodu uzavřenými mezi Evropským společenstvím a některými členskými státy Evropského sdružení volného obchodu,

BEROUC E V ÚVAHU:

- Bruselskou úmluvu ze dne 27. září 1968 o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, ve znění úmluv o přistoupení v rámci postupného rozšiřování Evropské unie,
- úmluvu ze dne 16. září 1988 o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, která rozšiřuje používání pravidel Bruselské úmluvy z roku 1968 na některé členské státy Evropského sdružení volného obchodu,
- nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, které nahradilo výše uvedenou Bruselskou úmluvu,
- Dohodu mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsanou v Bruselu dne 19. října 2005,

PŘESVĚDČENY, že rozšíření zásad stanovených v nařízení (ES) č. 44/2001 na smluvní strany tohoto aktu posílí právní i hospodářskou spolupráci,

PŘEJÍC E SI zajistit co nejednotnější výklad tohoto aktu,

SE v tomto duchu ROZHODLY uzavřít tuto úmluvu a

DOHODLY SE TAKTO:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI*Článek 1*

1. Tato úmluva se vztahuje na věci občanské a obchodní bez ohledu na druh soudu. Nevztahuje se zejména na věci daňové, celní a správní.
2. Tato úmluva se nevztahuje na
 - a) věci osobního stavu, způsobilosti fyzické osoby k právům a právním úkonům, majetková práva plynoucí z manželských vztahů a dědění, včetně dědění ze závěti;

- b) konkursy, vyrovnání a podobná řízení;
- c) sociální zabezpečení;
- d) rozhodčí řízení.

3. V této úmluvě se „státem vázaným touto úmluvou“ rozumí kterýkoli stát, který je smluvní stranou této úmluvy nebo členským státem Evropského společenství. Rozumí se jím také Evropské společenství.

HLAVA II

PŘÍSLUŠNOST

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

Článek 2

1. Nestanoví-li tato úmluva jinak, mohou být osoby, které mají bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.
2. Na osoby, které nejsou státními příslušníky státu vázaného touto úmluvou, v němž mají bydliště, se použijí pravidla pro určení příslušnosti, která se použijí pro jeho vlastní státní příslušníky.

Článek 3

1. Osoby, které mají bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, mohou být u soudů jiného státu vázaného touto úmluvou žalovány pouze na základě pravidel stanovených v oddílech 2 až 7 této hlavy.
2. Na tyto osoby nelze použít zejména pravidla pro určení příslušnosti uvedená v příloze I.

Článek 4

1. Nemá-li žalovaný bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, určuje se příslušnost soudů každého státu vázaného touto úmluvou podle jeho vlastních právních předpisů, s výhradou článků 22 a 23.
2. Proti takovému žalovanému se každá osoba, která má bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, může v tomto státě odvolávat bez ohledu na svou státní příslušnost na pravidla pro určení příslušnosti platná v tomto státě, zejména na pravidla uvedená v příloze I, stejným způsobem jako jeho vlastní státní příslušníci.

ODDÍL 2

Zvláštní příslušnost

Článek 5

Osoba, která má bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, může být v jiném státě vázaném touto úmluvou žalována,

1. a) pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy, u soudu místa, kde závazek, o nějž se jedná, byl nebo měl být splněn;
- b) pro účely tohoto ustanovení a pokud nebylo dohodnuto jinak, je místem plnění zmíněného závazku:
 - v případě prodeje zboží místo na území státu vázaného touto úmluvou, kam podle smlouvy zboží bylo nebo mělo být dodáno,

- v případě poskytování služeb místo na území státu vázaného touto úmluvou, kde služby podle smlouvy byly nebo měly být poskytnuty;
 - c) nepoužije-li se písmeno b), použije se písmeno a);
2. ve věcech týkajících se výživného,
- a) u soudu místa, kde má oprávněná osoba k výživě bydliště nebo místo obvyklého pobytu, nebo
 - b) je-li věc týkající se výživného věcí vedlejší v řízení týkajícím se osobního stavu, u soudu, který je k tomuto řízení příslušný podle práva státu místa řízení, pokud tato příslušnost není založena pouze státní příslušností některé ze stran;
 - c) je-li věc týkající se výživného věcí vedlejší v řízení týkajícím se rodičovské zodpovědnosti, u soudu, který je k tomuto řízení příslušný podle práva státu místa řízení, pokud tato příslušnost není založena pouze státní příslušností některé ze stran;
3. ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události;
4. jedná-li se o žalobu na náhradu škody nebo žalobu o uvedení do původního stavu vyvolanou jednáním, které je trestným činem, u soudu, u něhož byla podána obžaloba, je-li tento soud podle práva pro něj platného oprávněn rozhodovat o občanskoprávních nárocích;
5. jedná-li se o spor vyplývající z provozování pobočky, zastoupení nebo jiné provozovny, u soudu místa, kde se tyto složky nacházejí;
6. jako zakladatel, člen správní rady trustu nebo oprávněný z trustu, který byl zřízen zákonem nebo písemným nebo písemně potvrzeným ústním právním úkonem, u soudů státu vázaného touto úmluvou, na jehož území má trust sídlo;
7. jedná-li se o spor o zaplacení odměny za pomoc nebo záchranu nákladu nebo zboží, u soudu, v jehož působnosti tento náklad nebo zboží
- a) byly zadrženy k zajištění této platby nebo
 - b) mohly být zadrženy k tomuto účelu, avšak byla složena jistota nebo bylo poskytnuto jiné zajištění;

toto ustanovení se použije pouze tehdy, pokud je tvrzeno, že žalovaný má práva k nákladu nebo zboží nebo tato práva měl v době poskytnutí pomoci nebo záchrany.

Článek 6

Osoba, která má bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, může být též žalována,

1. je-li žalováno více osob společně, u soudu místa, kde má bydliště některý ze žalovaných, za předpokladu, že právní nároky jsou spojeny tak úzce, že je účelné je vyšetřit a rozhodnout o nich společně, aby se zabránilo vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí v oddělených řízeních;

2. jedná-li se o žalobu o záruku nebo o intervenční žalobu, u soudu, u něhož byla podána původní žaloba, ledaže by toto řízení bylo zahájeno pouze proto, aby tato osoba byla odňata soudu, který je pro ni příslušný;
3. jedná-li se o vzájemnou žalobu, která se týká stejné smlouvy či stejné skutečnosti jako původní žaloba, u soudu, u něhož byla podána původní žaloba;
4. ve věcech týkajících se smlouvy nebo nároku ze smlouvy, kde žaloba může být spojena s žalobou týkající se věcných práv k nemovitostem proti témuž žalovanému, u soudu státu vázaného touto úmluvou, na jehož území se nemovitost nachází.

Článek 7

Je-li soud státu vázaného touto úmluvou podle této úmluvy příslušný k rozhodování v řízení o odpovědnosti při používání či provozování lodi, rozhoduje tento nebo jiný soud, určený místo něj podle práva tohoto státu, také o žalobách na omezení této odpovědnosti.

ODDÍL 3

Příslušnost ve věcech pojištění

Článek 8

Ve věcech pojištění se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž jsou dotčeny článek 4 a čl. 5 bod 5.

Článek 9

1. Pojistitel, který má bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, může být žalován
 - a) u soudů státu, v němž má bydliště, nebo
 - b) v jiném státě vázaném touto úmluvou v případě žaloby podané pojistníkem, pojištěným nebo oprávněnou osobou u soudu místa bydliště žalobce nebo
 - c) jedná-li se o spolupojistitele, u soudu státu vázaného touto úmluvou, u kterého je žalován hlavní pojistitel.
2. Nemá-li pojistitel bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, avšak má v některém státě vázaném touto úmluvou pobočku, zastoupení nebo jinou provozovnu, je s ním při sporech vyplývajících z jejich provozu jednáno tak, jako by měl bydliště na území tohoto státu.

Článek 10

Ve věcech pojištění odpovědnosti nebo pojištění nemovitostí může být pojistitel kromě toho žalován u soudu místa, v němž nastala škodná událost. Totéž platí, jsou-li v téže pojistné smlouvě pojištěny a stejnou škodní událostí postíženy movité věci i nemovitosti.

Článek 11

1. Ve věcech pojištění odpovědnosti může být pojistitel žalován i u soudu, u něhož je podána žaloba poškozeného proti pojištěnému, pokud je to přípustné podle práva tohoto soudu.
2. Na žalobu, kterou poškozený podává přímo proti pojistiteli, se použijí články 8, 9 a 10, je-li taková přímá žaloba přípustná.
3. Stanoví-li právo, které je pro takovou přímou žalobu rozhodné, že se pojistník nebo pojištěný mohou k žalobě připojit, je též soud příslušný i pro tyto osoby.

Článek 12

1. S výhradou čl. 11 odst. 3 může pojistitel žalovat pouze u soudů toho státu vázaného touto úmluvou, na jehož území má žalovaný bydliště, bez ohledu na to, zda je žalován pojistník, pojištěný nebo oprávněná osoba.
2. Tímto oddílem není dotčeno právo podat vzájemnou žalobu u soudu, u něhož byla podle tohoto oddílu podána původní žaloba.

Článek 13

Od ustanovení tohoto oddílu je možné se odchýlit pouze

1. dohodou uzavřenou po vzniku sporu;
2. dohodou umožňující pojistníkovi, pojištěnému nebo oprávněné osobě zahájit řízení u jiných soudů než těch, které jsou uvedeny v tomto oddíle;
3. dohodou uzavřenou mezi pojistníkem a pojistitelem, kteří mají v době uzavření smlouvy bydliště nebo obvyklý pobyt v téže státě vázaném touto úmluvou, jestliže tato dohoda zakládá příslušnost soudů tohoto státu, a to i v případě, že by škodná událost nastala v cizině, ledaže by taková dohoda nebyla podle práva tohoto státu přípustná;
4. dohodou uzavřenou pojistníkem, který nemá bydliště ve státě vázaném touto úmluvou, pokud se nejedná o povinné pojištění nebo o pojištění nemovitostí nacházejících se v některém státě vázaném touto úmluvou, nebo
5. dohodou týkající se pojistné smlouvy do té míry, v níž se vztahuje na jedno či více z rizik uvedených v článku 14.

Článek 14

Rizika uvedená v čl. 13 bodu 5 jsou tato:

1. veškeré škody
 - a) na námořních plavidlech, zařízeních při pobřeží a na volném moři nebo na letadlech, způsobené událostmi, které souvisí s jejich využíváním pro obchodní účely;
 - b) na přepravovaném zboží, s výjimkou zavazadel cestujících, při přepravě, která se uskutečňuje výlučně nebo z části těmito plavidly nebo letadly;
2. veškerá odpovědnost, s výjimkou odpovědnosti za škody na zdraví cestujících nebo za škody na jejich zavazadlech,
 - a) související s používáním nebo provozem námořních plavidel, zařízení nebo letadel uvedených v bodě 1 písm. a), pokud nejsou v případě letadel podle práva státu vázaného touto úmluvou, v němž je letadlo registrováno, ujednání o příslušnosti pro pojištění takových rizik zakázána;
 - b) za škody, které jsou způsobeny na přepravovaném zboží během přepravy, ve smyslu bodu 1 písm. b);
3. veškeré finanční ztráty v souvislosti s používáním nebo provozem námořních plavidel, zařízení nebo letadel uvedeným v bodě 1 písm. a), zejména ztráty nákladu nebo charterové;

4. veškerá další rizika související s některým z rizik uvedených v bodech 1 až 3;
5. bez ohledu na body 1 až 4 všechna „velká rizika“.

ODDÍL 4

Příslušnost ve věcech spotřebitelských smluv

Článek 15

1. Ve věcech týkajících se smlouvy uzavřené spotřebitelem pro účel, který se netýká jeho profesionální nebo podnikatelské činnosti, se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž jsou dotčeny článek 4 a čl. 5 bod 5,
 - a) jedná-li se o koupi movitých věcí na splátky nebo
 - b) jedná-li se o půjčku návratnou ve splátkách nebo o jiný úvěrový obchod určený k financování koupě takových movitých věcí nebo
 - c) ve všech ostatních případech, kdy byla smlouva uzavřena s osobou, která provozuje profesionální nebo podnikatelské činnosti ve státě vázaném touto úmluvou, na jehož území má spotřebitel bydliště, nebo pokud se jakýmkoli způsobem taková činnost na tento stát nebo na několik států včetně tohoto státu zaměřuje, a smlouva spadá do rozsahu těchto činností.
2. Nemá-li smluvní partner spotřebitele bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, avšak v některém státě vázaném touto úmluvou má pobočku, zastoupení nebo jinou provozovnu, je s ním při sporech vyplývajících z jejich provozu jednáno tak, jako by měl bydliště na území tohoto státu.
3. Tento oddíl se nevztahuje na přepravní smlouvy, kromě případu, kdy smlouva poskytuje kombinaci dopravy a ubytování zahrnutou v ceně.

Článek 16

1. Spotřebitel může podat žalobu proti smluvnímu partnerovi buď u soudů státu vázaného touto úmluvou, na jehož území má tento smluvní partner bydliště, nebo u soudů místa, kde má bydliště spotřebitel.
2. Smluvní partner může podat žalobu proti spotřebiteli pouze u soudů státu vázaného touto úmluvou, na jehož území má spotřebitel bydliště.
3. Tímto článkem není dotčeno právo podat vzájemnou žalobu u soudu, u něhož byla podle tohoto oddílu podána původní žaloba.

Článek 17

Od ustanovení tohoto oddílu je možné se odchýlit pouze

1. dohodou uzavřenou po vzniku sporu;
2. dohodou umožňující spotřebiteli zahájit řízení u jiných soudů než těch, které jsou uvedeny v tomto oddíle, nebo
3. dohodou uzavřenou mezi spotřebitelem a jeho smluvním partnerem, kteří mají v době uzavření smlouvy bydliště nebo obvyklý pobyt v téže státě vázaném touto úmluvou, jestliže tato dohoda zakládá příslušnost soudů tohoto státu, ledaže by taková dohoda nebyla podle práva tohoto státu přípustná.

ODDÍL 5

Příslušnost pro individuální pracovní smlouvy

Článek 18

1. Ve věcech týkajících se individuálních pracovních smluv se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž jsou dotčeny článek 4 a čl. 5 bod 5.

2. Nemá-li zaměstnavatel, se kterým zaměstnanec uzavřel pracovní smlouvu, bydliště na území státu vázaného touto úmluvou, avšak má v některém státě vázaném touto úmluvou pobočku, zastoupení nebo jinou provozovnu, je s ním při sporech vyplývajících z jejich provozu jednáno tak, jako by měl bydliště na území tohoto státu.

Článek 19

Zaměstnavatel, který má bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, může být žalován

1. u soudů státu, v němž má bydliště, nebo
2. v jiném státě vázaném touto úmluvou:
 - a) u soudu místa, kde zaměstnanec obvykle vykonává svou práci, nebo u soudu místa, kde svou práci obvykle vykonával naposledy, nebo
 - b) jestliže zaměstnanec obvykle nevykonává nebo nevykonával svou práci v jediné zemi, u soudu místa, kde se nachází nebo nacházela provozovna, která zaměstnance přijala do zaměstnání.

Článek 20

1. Zaměstnavatel může žalovat pouze u soudů toho státu vázaného touto úmluvou, na jehož území má zaměstnanec bydliště.
2. Tímto oddílem není dotčeno právo podat vzájemnou žalobu u soudu, u něhož byla podle tohoto oddílu podána původní žaloba.

Článek 21

Od ustanovení tohoto oddílu je možné se odchýlit pouze

1. dohodou o určení příslušnosti uzavřenou po vzniku sporu;
2. dohodou o určení příslušnosti umožňující zaměstnanci podat návrh na zahájení řízení u jiných soudů než těch, které jsou uvedeny v tomto oddíle.

ODDÍL 6

Výlučná příslušnost

Článek 22

Bez ohledu na bydliště mají výlučnou příslušnost:

1. pro řízení, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem a nájem nemovitostí, soudy státu vázaného touto úmluvou, na jehož území se nemovitost nachází.

Pro řízení týkající se nájmu nemovitostí za účelem jejich dočasného soukromého užívání na dobu nejvýše šesti po sobě následujících měsíců jsou však příslušné i soudy toho státu vázaného touto úmluvou, v němž má žalovaný bydliště, pokud je nájemcem fyzická osoba a pronajímatel i nájemce mají bydliště na území téhož státu vázaného touto úmluvou;

2. pro řízení, jejichž předmětem je platnost založení, nulita nebo zrušení společností nebo jiných právnických osob nebo sdružení právnických nebo fyzických osob nebo platnost usnesení jejich orgánů, soudy státu vázaného touto úmluvou, na jehož území má společnost, právnická osoba nebo sdružení sídlo. Při určení sídla postupuje soud podle pravidel mezinárodního práva soukromého;
3. pro řízení, jejichž předmětem je platnost zápisů do veřejných rejstříků, soudy státu vázaného touto úmluvou, na jehož území jsou tyto rejstříky vedeny;
4. pro řízení, jejichž předmětem je zápis nebo platnost patentů, ochranných známek a průmyslových vzorů nebo jiných podobných práv, která vyžadují udělení nebo zápis, bez ohledu na to, zda je tato otázka uplatněna prostřednictvím žaloby nebo námítky, soudy státu vázaného touto úmluvou, na jehož území bylo požádáno o udělení nebo zápis nebo kde byly uděleny nebo zapsány nebo platí za udělené nebo zapsané na základě právního aktu Společenství nebo mezinárodní smlouvy.

Aniž je dotčena příslušnost Evropského patentového úřadu podle Úmluvy o udělování evropských patentů, podepsané v Mnichově dne 5. října 1973, jsou soudy každého státu vázaného touto úmluvou výlučně příslušné bez ohledu na bydliště pro řízení, jejichž předmětem je zápis nebo platnost evropského patentu, uděleného pro tento stát, bez ohledu na to, zda je tato otázka uplatněna prostřednictvím žaloby nebo námítky;

5. pro řízení, jejichž předmětem je výkon rozhodnutí, soudy státu vázaného touto úmluvou, na jehož území výkon rozhodnutí byl nebo má být proveden.

ODDÍL 7

Ujednání o příslušnosti

Článek 23

1. Dohodnou-li se strany, z nichž alespoň jedna má bydliště na území státu vázaného touto úmluvou, že v již vzniklém nebo budoucím sporu z určitého právního vztahu má příslušnost soud nebo soudy některého státu vázaného úmluvou, je příslušný soud nebo soudy tohoto státu. Pokud se strany nedohodnou jinak, je tato příslušnost výlučná. Taková dohoda o příslušnosti musí být uzavřena

- a) písemně nebo ústně s písemným potvrzením, nebo
- b) ve formě, která odpovídá zvyklostem zavedeným mezi těmito stranami, nebo
- c) v mezinárodním obchodě ve formě, která odpovídá obchodním zvyklostem, které strany znaly nebo musely znát a které strany smluv tohoto druhu v daném odvětví obchodu obecně znají a pravidelně se jimi řídí.

2. Písemné formě jsou rovnocenná veškerá sdělení elektronickými prostředky, která umožňují trvalý záznam dohody.

3. Uzavřou-li takovou dohodu strany, z nichž žádná nemá bydliště na území státu vázaného touto úmluvou, nemohou soudy ostatních států vázaných touto úmluvou rozhodovat, ledaže by zvolený soud nebo soudy příslušnost odmítly.

4. Je-li v zakládající listině trustu určeno, že o žalobách proti zakladateli, členovi správní rady nebo příjemci trustu má rozhodovat soud nebo soudy určitého státu vázaného touto úmluvou, pak jsou tento soud nebo soudy výlučně příslušné, jestliže se jedná o vztahy mezi těmito osobami nebo o jejich práva nebo povinnosti v rámci trustu.

5. Dohody o příslušnosti ani obdobná ustanovení v zakládající listině trustu nemají právní účinek, jsou-li v rozporu s články 13, 17 nebo 21 nebo pokud mají soudy, jejichž příslušnost má být vyloučena, na základě článku 22 výlučnou příslušnost.

Článek 24

Není-li soud jednoho členského státu příslušný již podle jiných ustanovení této úmluvy, stane se příslušným, jestliže se žalovaný řízení před tímto soudem účastní. To neplatí, pokud se žalovaný dostaví proto, aby namítal nepřislusnost soudu, nebo je-li jiný soud podle článku 22 výlučně příslušný.

ODDÍL 8

Přezkoumání příslušnosti a přípustnosti

Článek 25

Soud státu vázaného touto úmluvou bez návrhu prohlásí, že není příslušný, je-li u něj zahájeno řízení ve věci, v níž má na základě článku 22 výlučnou příslusnost soud jiného státu vázaného touto úmluvou.

Článek 26

1. Pokud se žalovaný, který má bydliště na území jednoho státu vázaného touto úmluvou a je žalován před soudem jiného státu vázaného touto úmluvou, řízení před tímto soudem neúčastní, prohlásí soud bez návrhu, že není příslušný, nevyplývá-li jeho příslusnost z této úmluvy.
2. Soud řízení přeruší do té doby, než bude prokázáno, že žalovaný mohl obdržet návrh na zahájení řízení nebo jinou rovnocennou písemnost v dostatečném předstihu, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, nebo že k tomu byly učiněny veškeré nezbytné kroky.
3. Namísto ustanovení odstavce 2 se použije článek 15 Haagské úmluvy ze dne 15. listopadu 1965 o doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině ve věcech občanských a obchodních, pokud návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost měly být doručeny podle uvedené úmluvy.
4. Členské státy Evropského společenství vázané nařízením Rady (ES) č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 nebo Dohodou mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o doručování soudních a mimosoudních písemností v občanských nebo obchodních věcech, podepsanou v Bruselu dne 19. listopadu 2005, použijí pro své vzájemné vztahy článek 19 uvedeného nařízení, pokud návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost měly být doručeny podle uvedeného nařízení nebo dohody.

ODDÍL 9

Překážka litispendence a závislá řízení

Článek 27

1. Je-li u soudů různých států vázaných touto úmluvou zahájeno řízení v téže věci mezi týmiž stranami, přeruší soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, bez návrhu řízení až do doby, než se určí příslusnost soudu, který řízení zahájil jako první.
2. Jakmile je určena příslusnost soudu, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, prohlásí se soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, za nepřislusný ve prospěch prvního soudu.

Článek 28

1. Jsou-li u soudů různých států vázaných touto úmluvou zahájena řízení, která navzájem souvisejí, může soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, řízení přerušit.
2. Dokud nejsou řízení o podaných žalobách skončena v prvním stupni, může soud, u něhož byla žaloba podána později, na návrh strany řízení také prohlásit, že není příslušný, jestliže je soud, u něhož byla žaloba podána dříve, příslušný pro řízení o těchto žalobách a spojení těchto řízení je podle jeho práva přípustné.
3. Ve smyslu tohoto článku žaloby navzájem souvisejí, pokud je mezi nimi dán tak úzký vztah, že jejich společné projednání a rozhodnutí je vhodné k tomu, aby se zabránilo vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí v oddělených řízeních.

Článek 29

Je-li pro určité řízení dána výlučná příslušnost více soudů, prohlásí se soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, za nepřislušný ve prospěch soudu, u něhož bylo řízení zahájeno jako první.

Článek 30

Pro účely tohoto oddílu se okamžikem, kdy bylo zahájeno řízení, rozumí

1. okamžik, kdy byl u soudu podán návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost, za předpokladu, že žalobce následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti žalovanému, nebo
2. okamžik, kdy je písemnost předána úřadu, který provádí doručení, pokud musí být písemnost před svým podáním soudu doručena žalovanému, za předpokladu, že žalobce následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému podání písemnosti u soudu.

ODDÍL 10

Předběžná a zajišťovací opatření

Článek 31

Předběžná nebo zajišťovací opatření, která jsou upravena právem jednoho státu vázaného touto úmluvou, je možné u soudů tohoto státu navrhnout i tehdy, kdy je pro rozhodnutí ve věci samé příslušný na základě této úmluvy soud jiného státu vázaného touto úmluvou.

HLAVA III

UZNÁVÁNÍ A VÝKON

Článek 32

Pro účely této úmluvy se „rozhodnutím“ rozumí každé rozhodnutí vydané soudem státu vázaného touto úmluvou bez ohledu na to, je-li označeno jako rozsudek, usnesení, příkaz nebo nařízení výkonu rozhodnutí, včetně rozhodnutí o nákladech řízení vydaného soudním úředníkem.

ODDÍL 1

Uznávání

Článek 33

1. Rozhodnutí vydaná v některém státě vázaném touto úmluvou jsou v ostatních státech vázaných touto úmluvou uznávána, aniž by bylo vyžadováno zvláštní řízení.
2. Stane-li se sporným, zda rozhodnutí má být uznáno, může každá strana, která uplatňuje uznání jako hlavní věc v daném sporu, v řízení podle oddílů 2 a 3 této hlavy navrhnout, že soudní rozhodnutí má být uznáno.
3. Je-li otázka uznání rozhodnutí vznesena u soudu státu vázaného touto úmluvou jako předběžná otázka, může o ní tento soud rozhodnout.

Článek 34

Rozhodnutí se neuzná,

1. je-li takové uznání zjevně v rozporu s veřejným pořádkem státu, v němž se o uznání žádá;
2. jestliže žalovanému, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, nebyl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, ledaže žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti rozhodnutí, i když k tomu měl možnost;
3. je-li neslučitelné s rozhodnutím vydaným v řízení mezi týmiž stranami ve státě, v němž se o uznání žádá;

4. je-li neslučitelné s dřívějším rozhodnutím, které bylo vydáno v jiném státě vázaném touto úmluvou nebo ve třetí zemi v řízení mezi týmiž stranami a pro tentýž nárok, pokud toto dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro uznání ve státě, v němž se o uznání žádá.

Článek 35

1. Rozhodnutí se rovněž neuzná, pokud je v rozporu s oddílem 3, 4 nebo 6 hlavy II nebo jedná-li se o případ uvedený v článku 68. Rozhodnutí dále nemusí být uznáno ve všech případech uvedených v čl. 64 odst. 3 nebo v čl. 67 odst. 4.
2. Při posuzování toho, zda je dána příslušnost uvedená v předchozím odstavci, je dožádaný soud nebo orgán vázán skutkovými zjištěními, na nichž soud státu původu založil svou příslušnost.
3. Aniž je dotčen odstavec 1, nesmí být příslušnost soudu státu původu přezkoumávána. Hledisko veřejného pořádku uvedené v čl. 34 bodě 1 nelze uplatnit v případech pravidel pro určení příslušnosti.

Článek 36

Cizí rozhodnutí nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.

Článek 37

1. Soud státu vázaného touto úmluvou, v němž se žádá o uznání rozhodnutí vydaného v jiném státě vázaném touto úmluvou, může řízení přerušit, jestliže byl proti rozhodnutí podán řádný opravný prostředek.
2. Soud státu vázaného touto úmluvou, v němž se žádá o uznání rozhodnutí vydaného v Irsku nebo ve Spojeném království, může řízení přerušit, jestliže je jeho výkon ve státě původu z důvodu podání opravného prostředku odložen.

ODDÍL 2

Výkon

Článek 38

1. Rozhodnutí vydané v jednom státě vázaném touto úmluvou, které je v tomto státě vykonatelné, bude vykonáno v jiném státě vázaném touto úmluvou poté, co zde bylo na návrh kterékoli zúčastněné strany prohlášeno za vykonatelné.
2. Ve Spojeném království však bude takové rozhodnutí vykonáno v Anglii a Walesu, ve Skotsku nebo Severním Irsku poté, co bylo na návrh kterékoli zúčastněné strany v této části Spojeného království zaregistrováno za účelem výkonu.

Článek 39

1. Návrh se podává u soudu nebo příslušného orgánu uvedeného v seznamu v příloze II.
2. Místní příslušnost se určuje podle bydliště strany, vůči níž je výkon navrhován, nebo podle místa výkonu.

Článek 40

1. Postup při podání návrhu se řídí právem státu, v němž se podává návrh na výkon.
2. Navrhovatel musí uvést adresu pro doručování v obvodě soudu, u kterého návrh podává. Jestliže však právo státu, v němž podává návrh na výkon, uvedení takové adresy nevyžaduje, ustanoví navrhovatel zástupce pro doručování.
3. K návrhu se připojí písemnosti uvedené v článku 53.

Článek 41

Rozhodnutí se prohlásí za vykonatelné, jakmile jsou splněny formální náležitosti uvedené v článku 53, aniž by bylo přezkoumáváno podle článků 34 a 35. Strana, vůči níž je výkon navrhován, není v této části řízení oprávněna činit k návrhu jakákoli podání.

Článek 42

1. Rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti se bez odkladu sdělí navrhovateli postupem stanoveným právem dožádaného státu.
2. Prohlášení vykonatelnosti se doručí straně, vůči níž je výkon navrhován, spolu s rozhodnutím, pokud ji toto ještě nebylo doručeno.

Článek 43

1. Proti rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti může kterákoli strana podat opravný prostředek.
2. Opravný prostředek se podává u soudu uvedeného v seznamu v příloze III.
3. Opravný prostředek se projednává v souladu s předpisy upravujícími sporná řízení.
4. Jestliže se strana, vůči níž je výkon navrhován, nedostaví k řízení o odvolacím prostředku u odvolacího soudu, použijí se čl. 26 odst. 2 až 4, i když strana, vůči níž je výkon navrhován, nemá bydliště v žádném státě vázaném úmluvou.
5. Opravný prostředek proti prohlášení vykonatelnosti musí být podán ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto prohlášení. Má-li strana, vůči níž je výkon navrhován, bydliště v jiném státě vázaném úmluvou, než ve kterém bylo prohlášení vykonatelnosti vydáno, činí lhůta pro podání opravného prostředku dva měsíce a počíná běžet dnem jeho doručení straně, vůči níž je výkon navrhován, osobně nebo do místa jejího bydliště. Prodloužení této lhůty z důvodu vzdálenosti je vyloučeno.

Článek 44

Rozhodnutí vydané o opravném prostředku může být napadeno pouze opravným prostředkem uvedeným v příloze IV.

Článek 45

1. Soud, u něhož byl opravný prostředek podle článku 43 nebo 44 podán, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí pouze na základě důvodů uvedených v člancích 34 a 35. Soud vydá neprodleně rozhodnutí.
2. Cizí rozhodnutí nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.

Článek 46

1. Soud, u něhož byl podán opravný prostředek podle článku 43 nebo 44, může na návrh strany, vůči níž je výkon navrhován, řízení přerušit, jestliže byl proti rozhodnutí ve státě, v němž bylo vydáno, podán řádný opravný prostředek nebo jestliže lhůta pro podání takového řádného opravného prostředku ještě neuplynula; v druhém případě může soud určit lhůtu, v níž se opravný prostředek má podat.
2. Pokud bylo rozhodnutí vydáno v Irsku nebo ve Spojeném království, je každý opravný prostředek, který je přípustný ve státě, v němž bylo rozhodnutí vydáno, řádným opravným prostředkem ve smyslu odstavce 1.
3. Soud může výkon rozhodnutí podmínit složením jistoty, kterou sám stanoví.

Článek 47

1. Musí-li být rozhodnutí uznáno v souladu s touto úmluvou, není navrhovatel omezen v podávání návrhů na přijetí předběžných nebo ochranných opatření v souladu s právem dožádaného státu, aniž by bylo nezbytné prohlášení vykonatelnosti soudního rozhodnutí podle článku 41.
2. Prohlášení vykonatelnosti s sebou nese možnost přijmout ochranná opatření.
3. Dokud běží lhůta stanovená v čl. 43 odst. 5 k podání opravného prostředku proti prohlášení vykonatelnosti a dokud není o tomto opravném prostředku rozhodnuto, nesmí být učiněna jiná opatření než opatření k zajištění majetku strany, vůči níž je výkon navrhován.

Článek 48

1. Bylo-li vydáno cizí rozhodnutí o více nárocích uplatněných žalobou a nemůže-li být prohlášení vykonatelnosti vydáno v plném rozsahu, vydá soud nebo jiný příslušný orgán prohlášení vykonatelnosti pro jeden nebo více těchto nároků.
2. Navrhovatel může požádat, aby bylo prohlášení vykonatelnosti omezeno pouze na část nároků vyplývajících z rozhodnutí.

Článek 49

Cizí soudní rozhodnutí o zaplacení penále jsou v dožádaném státě vykonatelná pouze tehdy, jestliže je výše penále s konečnou platností stanovena soudy státu původu.

Článek 50

1. Navrhovatel, jemuž se ve státě původu dostává výhod úplné nebo částečné bezplatné právní pomoci nebo který je osvobozen od úhrady nákladů nebo výdajů, požívá v řízení podle tohoto oddílu nejvýhodnější právní pomoci nebo nejširšího osvobození od úhrady nákladů a výdajů podle práva dotčeného státu.
2. Navrhovatel, který žádá o výkon rozhodnutí o výživném vydaném správním orgánem v Dánsku, na Islandu nebo v Norsku, však v dožádaném státě může žádat o výhody uvedené v odstavci 1, předloží-li vyjádření dánského, islandského nebo norského ministerstva spravedlnosti o tom, že splňuje požadavky pro nárok na příspěvek nebo na úplnou či částečnou bezplatnou právní pomoc nebo na osvobození od úhrady nákladů a výdajů.

Článek 51

Po straně, která v jednom státě vázaném touto úmluvou, navrhuje výkon rozhodnutí vydaného v jiném státě vázaném touto úmluvou, nesmí být na základě skutečnosti, že je cizím státním příslušníkem nebo že nemá bydliště nebo pobyt ve státě, v němž se výkon navrhuje, požadována žádná záruka ani jistota, jakkoli označená.

Článek 52

V řízení o prohlášení vykonatelnosti nemůže být ve státě, kde se podává návrh na výkon, vybírán žádný poplatek stanovený podle hodnoty předmětu sporu.

ODDÍL 3

Společná ustanovení

Článek 53

1. Strana, která žádá o uznání rozhodnutí nebo o prohlášení vykonatelnosti, musí předložit jedno vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro uznání jeho pravosti.
2. Strana, která podává návrh na prohlášení vykonatelnosti, musí rovněž předložit osvědčení podle článku 54, aniž je dotčen článek 55.

Článek 54

Soud nebo příslušný orgán státu vázaného touto úmluvou, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno, vydá na žádost kterékoli dotčené strany osvědčení za použití standardního formuláře uvedeného v příloze V této úmluvy.

Článek 55

1. Pokud není předloženo osvědčení uvedené ve článku 54, může soud nebo příslušný orgán určit lhůtu pro jeho předložení, přijmout rovnocennou písemnost nebo, pokud nepovažuje za potřebné další objasnění, jeho předložení prominout.
2. Na požádání soudu nebo příslušného orgánu je třeba předložit překlad takových písemností. Překlad musí být ověřen osobou k tomu oprávněnou v některém státě vázaném touto úmluvou.

Článek 56

Písemnosti uvedené v článku 53 nebo v čl. 55 odst. 2 nebo písemnosti o procesní plné moci nevyžadují ověřování ani jiné podobné formality.

HLAVA IV

VEŘEJNÉ LISTINY A SOUDNÍ SMÍRY

Článek 57

1. Veřejné listiny, které byly vyhotoveny a jsou vykonatelné v některém státě vázaném touto úmluvou, se na návrh prohlásí za vykonatelné v jiném státě vázaném touto úmluvou postupem podle článku 38 a následujících. Soud, ke kterému je podán opravný prostředek podle článku 43 nebo 44, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti jen tehdy, pokud by výkon rozhodnutí na základě této listiny byl zjevně v rozporu s veřejným pořádkem státu, v němž byl návrh podán.
2. Za veřejné listiny ve smyslu odstavce 1 se rovněž pokládají dohody o placení výživného uzavřené před správními orgány nebo jimi ověřené.
3. Předložená listina musí splňovat podmínky nezbytné pro uznání její pravosti ve státě, v němž byla vydána.
4. Oddíl 3 hlavy III se použije přiměřeně. Příslušný orgán státu vázaného touto úmluvou, ve kterém byla veřejná listina vyhotovena, vydá na návrh kterékoli zúčastněné strany osvědčení s použitím standardního formuláře uvedeného v příloze VI této úmluvy.

Článek 58

Smír, který byl schválen soudem v průběhu řízení a je vykonatelný ve státě vázaném touto úmluvou, v němž byl uzavřen, je v jiném státě, v němž byl podán návrh na výkon, vykonatelný za stejných podmínek jako veřejné listiny. Soud nebo příslušný orgán státu vázaného touto úmluvou, ve kterém byl soudní smír schválen, vydá na žádost kterékoli dotčené strany osvědčení s použitím standardního formuláře uvedeného v příloze V této úmluvy.

HLAVA V

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 59

1. Pro posouzení, zda má strana řízení bydliště na území státu vázaného touto úmluvou, u jehož soudů byl podán návrh, použije soud své právo.
2. Nemá-li strana řízení bydliště ve státě, u jehož soudů byl návrh podán, použije soud pro posouzení, zda má strana řízení bydliště v jiném státě vázaném touto úmluvou, právo tohoto státu.

Článek 60

1. Pro účely této úmluvy se v případě společností nebo jiných právnických osob nebo sdružení fyzických nebo právnických osob „bydlištěm“ rozumí místo, kde má tato osoba své

- a) sídlo nebo
- b) ústředí nebo
- c) hlavní provozovnu.

2. Pro účely Spojeného království a Irska se „sídlem“ rozumí „*registered office*“ nebo tam, kde takové sídlo neexistuje, místo vzniku společnosti („*place of incorporation*“) nebo tam, kde takové místo neexistuje, místo, podle jehož práva byly společnost, jiná právnická osoba nebo sdružení fyzických nebo právnických osob založeny („*formation*“).

3. K určení, zda má *trust* sídlo ve státě vázaném touto úmluvou, u jehož soudů byla žaloba podána, použije soud pravidla svého mezinárodního práva soukromého.

Článek 61

Aniž jsou dotčena výhodnější ustanovení vnitrostátních právních předpisů, může být osoba s bydlištěm na území státu vázaného touto úmluvou, proti které je vedeno trestní řízení za nedbalostní trestný čin u soudů jiného státu vázaného touto úmluvou, jehož není státním příslušníkem, obhajována k tomu způsobilými zástupci i v případě, že se k soudu nedostaví osobně. Soud vedoucí řízení však může její osobní účast nařídít; v případě, že se tato osoba nedostaví, nemusí být rozhodnutí vydané ve věci občanskoprávního nároku, v němž dotyčná osoba nemohla zajistit svou obhajobu, uznáno ani vykonáno v jiných státech vázaných touto úmluvou.

Článek 62

Pro účely této úmluvy se „soudem“ rozumí jakýkoli orgán, kterému stát vázaný touto úmluvou přiznává příslušnost ve věcech spadajících do oblasti působnosti této úmluvy.

HLAVA VI

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 63

1. Tato úmluva se vztahuje pouze na řízení zahájená a na listiny vyhotovené nebo registrované jako veřejné listiny po vstupu této úmluvy v platnost ve státě původu, a je-li žádáno o uznání nebo výkon rozhodnutí nebo veřejných listin, také v dožádaném státě.

2. Pokud však bylo řízení zahájeno ve státě původu přede dnem vstupu této úmluvy v platnost, rozhodnutí, která byla vydána po tomto dni, se uznají a vykonají podle hlavy III,

- a) pokud bylo řízení zahájeno ve státě původu až poté, co Luganská úmluva ze dne 16. září 1988 vstoupila v platnost jak ve státě původu, tak i v dožádaném státě;
- b) ve všech dalších případech za předpokladu, že soud byl příslušný podle pravidel, která se shodují s pravidly pro určení příslušnosti obsaženými v hlavě II nebo v dohodě uzavřené mezi státem původu a dožádaným státem, která byla platná v době zahájení řízení.

HLAVA VII

VZTAH K NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 44/2001 A DALŠÍM PRÁVNÍM AKTŮM

Článek 64

1. Touto úmluvou není dotčeno používání nařízení Rady (ES) č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech a veškerých jeho změn, Úmluvy o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsané v Bruselu dne 27. září 1968, protokolu

o výkladu této úmluvy Soudním dvorem Evropských společenství, podepsaného v Lucemburku dne 3. června 1971 a pozměněného úmluvami o přistoupení států přistupujících k Evropským společenstvím k dotyčné úmluvě a k dotyčnému protokolu a Dohody mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsané v Bruselu dne 19. října 2005, členskými státy Evropského společenství.

2. Tato úmluva se však vždy použije

- a) ve věcech příslušnosti, má-li žalovaný bydliště na území státu, v němž platí tato úmluva, ale neplatí žádný z právních aktů uvedených v odstavci 1 tohoto článku, nebo pokud články 22 nebo 23 této úmluvy určují příslušnost soudů tohoto státu;
- b) ve vztahu k litispendenci nebo k závislým řízením, jak stanoví články 27 a 28, jsou-li řízení zahájena ve státě, v němž platí tato úmluva, ale neplatí žádný z právních aktů uvedených v odstavci 1 tohoto článku, a ve státě, v němž platí jak tato úmluva, tak i některý z právních aktů uvedených v odstavci 1 tohoto článku;
- c) ve věcech uznávání a výkonu, pokud buď ve státě původu, anebo v dožádaném státě neplatí žádný z právních aktů uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

3. Vedle důvodů uvedených v hlavě III mohou být uznání nebo výkon zamítnuty, je-li důvod příslušnosti, na němž je rozhodnutí založeno, odlišný od toho, co vyplývá z této úmluvy, a směřuje-li uznání nebo výkon proti straně, která má bydliště ve státě, v němž platí tato úmluva, ale neplatí žádný z právních aktů uvedených v odstavci 1 tohoto článku, ledaže by rozhodnutí mohlo být uznáno nebo vykonáno v dožádaném státě podle jiného právního pravidla.

Článek 65

Není-li stanoveno jinak v čl. 63 odst. 2 a články 66 a 67, nahrazuje tato úmluva mezi státy jí vázanými smlouvy uzavřené mezi dvěma nebo více státy, které upravují stejné věci jako tato úmluva. Nahrazují se zejména smlouvy uvedené v příloze VII.

Článek 66

1. Smlouvy uvedené v článku 65 se i nadále použijí ve věcech, na něž se tato úmluva nevztahuje.
2. Nadále se použijí na rozhodnutí a veřejné listiny, které byly formálně vyhotoveny nebo registrovány jako veřejné listiny před vstupem této úmluvy v platnost.

Článek 67

1. Touto úmluvou nejsou dotčeny smlouvy, jimiž jsou vázány smluvní strany nebo státy vázané touto úmluvou a jež upravují příslušnost, uznání nebo výkon rozhodnutí ve zvláště vymezených věcech. Aniž jsou dotčeny závazky vyplývající z jiných dohod mezi některými smluvními stranami, nebrání tato úmluva smluvním stranám takové smlouvy uzavírat.
2. Tato úmluva nebrání tomu, aby soud státu vázaného touto úmluvou, který je stranou smlouvy o zvláště vymezené věci, založil svou příslušnost v souladu s takovou smlouvou i tehdy, když má žalovaný bydliště na území jiného státu vázaného touto úmluvou, který není smluvní stranou takové smlouvy. V každém případě takový soud použije článek 26 této úmluvy.
3. Rozhodnutí, která vydal ve státě vázaném touto úmluvou soud, který svou příslušnost založil v souladu s takovou smlouvou o zvláště vymezené věci, jsou v ostatních státech vázaných touto úmluvou uznávána a vykonávána v souladu s hlavou III této úmluvy.

4. Vedle důvodů uvedených v hlavě III mohou být uznání nebo výkon zamítnuty, není-li dožádaný stát vázaný ve zvláště vymezené věci touto úmluvou a směřuje-li uznání nebo výkon proti osobě, která má bydliště v tomto státě, nebo, je-li dožádaným státem členský stát Evropského společenství a jedná se o smlouvy, které by musely být uzavřeny Evropským společenstvím, v jakémkoli členském státě Evropského společenství, ledaže by rozhodnutí mohlo být uznáno nebo vykonáno v dožádaném státě podle jiného právního pravidla.

5. Stanoví-li smlouva o zvláště vymezené věci, jejímiž smluvními stranami jsou stát původu i dožádaný stát, podmínky uznání a výkonu rozhodnutí, použijí se tyto podmínky. V každém případě je však možné použít ustanovení této úmluvy týkající se řízení o uznávání a výkonu rozhodnutí.

Článek 68

1. Touto úmluvou nejsou dotčeny smlouvy, kterými se státy vázané touto úmluvou před vstupem této úmluvy v platnost zavázaly neuznávat rozhodnutí vydaná v jiných státech vázaných touto úmluvou proti žalovaným s trvalým bydlištěm nebo obvyklým pobytem ve třetím státě, pokud by v případě stanoveném v článku 4 takové rozhodnutí mohlo být vydáno pouze na základě příslušnosti určené podle čl. 3 odst. 2. Aniž jsou dotčeny závazky vyplývající z jiných smluv mezi některými smluvními stranami, nebrání tato úmluva smluvním stranám takové smlouvy uzavírat.

2. Smluvní strana se však nesmí vůči třetímu státu zavázat neuznávat rozhodnutí vydaná v jiném státě vázaném touto úmluvou soudem, který zakládá svou příslušnost na skutečnosti, že zde žalovaný má umístěn svůj majetek nebo zde byl majetek žalobcem zadržen,

- a) pokud je podána žaloba na určení nebo uplatnění vlastnického práva anebo práva držby k tomuto majetku, kterou se žalobce domáhá práva nakládat s tímto majetkem, anebo tato žaloba vyplývá z jiného sporu týkajícího se tohoto majetku, nebo
- b) představuje-li tento majetek zajištění dluhu, který je předmětem žaloby.

HLAVA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 69

1. Tato úmluva je otevřena k podpisu Evropskému společenství, Dánsku a státům, které jsou v době otevření k podpisu členy Evropského sdružení volného obchodu.

2. Tato úmluva podléhá ratifikaci signatářů. Ratifikační listiny budou uloženy u Švýcarské spolkové rady, která je deponitářem této úmluvy.

3. Během ratifikace mohou smluvní strany předkládat prohlášení v souladu s články I, II a III protokolu 1.

4. Tato úmluva vstupuje v platnost prvním dnem šestého měsíce následujícího po dni, kdy Evropské společenství a jeden člen Evropského sdružení volného obchodu uloží své ratifikační listiny.

5. Tato úmluva vstupuje v platnost ve vztahu k jakékoli straně prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení její ratifikační listiny.

6. Aniž je dotčen čl. 3 odst. 3 protokolu 2, nahrazuje tato úmluva dnem svého vstupu v platnost podle odstavců 4 a 5 tohoto článku Úmluvu o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, uzavřenou v Luganu dne 16. září 1988. Jakýkoli odkaz na Luganskou úmluvu z roku 1988 v jiných právních aktech se považuje za odkaz na tuto úmluvu.

7. Ve vztazích mezi členskými státy Evropského společenství a neevropskými územími uvedenými v čl. 70 odst. 1 písm. b) nahrazuje tato úmluva Úmluvu o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsanou v Bruselu dne 27. září 1968, a Protokol o výkladu této úmluvy Soudním dvorem Evropských společenství, podepsaný v Lucemburku dne 3. června 1971, ve znění úmluv o přistoupení států přistupujících k Evropským společenstvím k dotyčné úmluvě a k dotyčnému protokolu, a to dnem vstupu této úmluvy v platnost vůči těmto územím v souladu s čl. 73 odst. 2.

Článek 70

1. Po svém vstupu v platnost bude tato úmluva otevřena k přistoupení
 - a) států, které se po otevření této úmluvy k podpisu stanou členy Evropského sdružení volného obchodu, za podmínek stanovených v článku 71;
 - b) členských států Evropského společenství jednajících jménem určitých neevropských území, která jsou součástí území tohoto členského státu nebo za jejichž vnější vztahy je tento členský stát odpovědný, za podmínek stanovených v článku 71;
 - c) jakýchkoli jiných států, za podmínek stanovených v článku 72.
2. Státy uvedené v odstavci 1, které si přejí stát se smluvní stranou této úmluvy, zašlou svou žádost depozitáři. K žádosti, která musí obsahovat informace uvedené v člácích 71 a 72, musí být přiložen překlad do angličtiny a francouzštiny.

Článek 71

1. Kterýkoli stát uvedený v čl. 70 odst. 1 písm. a) a b), který si přeje stát se smluvní stranou této úmluvy,
 - a) sdělí informace požadované pro uplatňování této úmluvy;
 - b) může předložit prohlášení v souladu s články I a III protokolu 1.
2. Depozitář předá veškeré informace obdržené podle odstavce 1 ostatním smluvním stranám předtím, než dotčený stát uloží listinu o přistoupení.

Článek 72

1. Kterýkoli stát uvedený v čl. 70 odst. 1 písm. c), který si přeje stát se smluvní stranou této úmluvy,
 - a) sdělí informace požadované pro uplatňování této úmluvy;
 - b) může předložit prohlášení v souladu s články I a III protokolu 1 a
 - c) poskytne depozitáři informace, zejména
 1. o svém soudním systému, včetně informací o jmenování a nezávislosti soudců;
 2. o svém vnitrostátním právu týkajícím se občanského soudního řízení a výkonu rozhodnutí a
 3. o svém mezinárodním právu soukromém týkajícím se občanského soudního řízení.
2. Depozitář předá veškeré informace obdržené podle odstavce 1 ostatním smluvním stranám předtím, než vyzve dotčený stát, aby k úmluvě přistoupil v souladu s odstavcem 3.

3. Aniž je dotčen odstavec 4, vyzve depozitář dotčený stát, aby k úmluvě přistoupil, pouze tehdy, obdrží-li jednohlasný souhlas smluvních stran. Smluvní strany usilují vyjádřit svůj souhlas do jednoho roku po výzvě depozitáře.

4. Úmluva vstupuje v platnost jen ve vztazích mezi přistupujícím státem a smluvními stranami, které proti přistoupení nepodaly žádné námitky před prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení listiny o přistoupení.

Článek 73

1. Listiny o přistoupení budou uloženy u depozitáře.
2. Vůči přistupujícímu státu uvedenému v článku 70 vstupuje úmluva v platnost prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení jeho listiny o přistoupení. Od tohoto okamžiku je přistupující stát považován za smluvní stranu úmluvy.
3. Kterákoli smluvní strana může předložit depozitáři znění této úmluvy ve svém jazyce nebo jazycích a toto znění je platné, bylo-li tak dohodnuto smluvními stranami v souladu s článkem 4 protokolu 2.

Článek 74

1. Tato úmluva se uzavírá na dobu neurčitou.
2. Kterákoli smluvní strana může kdykoli vypovědět tuto úmluvu zasláním oznámení depozitáři.
3. Takové vypovězení nabývá účinku na konci kalendářního roku následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců ode dne, kdy depozitář obdrží oznámení o vypovězení.

Článek 75

K této úmluvě jsou přiloženy

- protokol 1 o některých otázkách příslušnosti, postupu a výkonu rozhodnutí,
- protokol 2 o jednotném výkladu úmluvy a o Stálém výboru,
- protokol 3 o použití článku 67 této úmluvy,
- přílohy I až IV a příloha VII, obsahující informace týkající se uplatňování této úmluvy,
- příloha V a VI, obsahující osvědčení uvedená v člancích 54, 58 a 57 této úmluvy,
- příloha VIII, obsahující jazyky platných znění uvedené v článku 79 této úmluvy,
- příloha IX, týkající se uplatňování článku II protokolu 1.

Uvedené protokoly a přílohy jsou nedílnou součástí úmluvy.

Článek 76

Aniž je dotčen článek 77, může kterákoli strana úmluvy požádat o přezkoumání této úmluvy. Za tímto účelem svolá depozitář Stálý výbor, jak je stanoveno v článku 4 protokolu 2.

Článek 77

1. Smluvní strany sdělí depozitáři znění veškerých právních ustanovení, které mění seznamy uvedené v přílohách I až IV, a každé zrušení nebo doplnění položek na seznam v příloze VII a den jejich vstupu v platnost. Tato sdělení musí být učiněna v dostatečném předstihu před vstupem těchto ustanovení v platnost a musí k nim být přiložen překlad do angličtiny a francouzštiny. Depozitář po konzultaci se Stálým výborem v souladu s článkem 4 protokolu 2 dotčené přílohy přiměřeně upraví. K tomuto účelu poskytnou smluvní strany překlad daných změn ve svých jazycích.

2. Jakoukoli změnu příloh V až VI a VIII až IX této úmluvy přijímá Stálý výbor v souladu s článkem 4 protokolu 2.

Článek 78

1. Depozitář oznámí smluvním stranám
 - a) uložení každé ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení;
 - b) dny vstupu této úmluvy v platnost vůči smluvním stranám;
 - c) veškerá prohlášení obdržena v souladu s články I až IV protokolu 1;
 - d) veškerá sdělení učiněná v souladu s čl. 74 odst. 2, s čl. 77 odst. 1 a s odstavcem 4 protokolu 3.
2. K oznámením se přiloží překlad do angličtiny a francouzštiny.

Článek 79

Tato úmluva, sepsaná v jediném vyhotovení v jazycích uvedených v příloze VIII, přičemž všechna znění mají stejnou platnost, bude uložena v archivu Švýcarské spolkové rady. Švýcarská spolková rada předá ověřený opis každé smluvní straně.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní, řádně pověřeni zplnomocnění zástupci k této úmluvě své podpisy.

Съставено в Лугано на тридесети октомври две хиляди и седма година.

Hecho en Lugano el treinta de octubre de dos mil siete.

V Luganu dne třicátého října dva tisíce sedm.

Udfærdiget i Lugano, den tredivte oktober to tusind og syv.

Geschehen zu Lugano am dreißigsten Oktober zweitausendsieben.

Lugano, kolmekümnes oktoober kaks tuhat seitse

Έγινε στο Λουγκάνο στις τριάντα Οκτωβρίου του έτους δύο χιλιάδες επτά.

Done at Lugano, on the thirtieth day of October in the year two thousand and seven.

Fait à Lugano, le trente octobre deux mille sept.

Arna dhéanamh in Lugano, an tríochadú lá de Dheireadh Fómhair sa bhliain dhá mhíle a seacht.

Fatto a Lugano, addì trenta ottobre duemilasette

Gerður í Lúganó þrítugasta dag október mánaðar árið tvö þúsund og sjö.

Lugâno, divi tûkstodî septîtâ gada trîsdesmitajâ oktobrî.

Priimta Lugane, du tûkstanèiai septintais metais spalio trisedeîmtà dienà.

Kelt Luganóban, a kétezer-hetedik év október havának harmincadik napján.

Magħmul f'Lugano, fit-tlettax-il jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u seba'.

Gedaan te Lugano, op dertig oktober tweeduizend zeven.

Utferdiget i Lugano den trettiende oktober totusenogsyv.

Sporządzono w Lugano dnia trzydziestego października dwa tysiące siódmego roku

Feito em Lugano, aos trinta dias de Outubro do ano de dois mil e sete

Încheiată la Lugano, la treizeci octombrie anul două mii șapte.

V Lugane tridsiateho októbra dvetisícisedem.

Sestavljeno v Luganu, tridesetega oktobra leta dva tisoč sedem.

Tehty Luganossa kolmantenakymmenentenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaseitsemän.

Utfärdad i Lugano den trettionde oktober år tjugohundrasju.

За Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Thar ceann an Chomhphobail Eorpaigh
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Thar ceann an Chomhphobail Eorpaigh
Per la Comunità europea
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

For Kongeriget Danmark

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands

For Kongeriket Norge

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

PROTOKOL 1**o některých otázkách příslušnosti, postupu a výkonu rozhodnutí**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SE DOHODLY TAKTO:

Článek I

1. Soudní a mimosoudní písemnosti vyhotovené v jednom ze států vázaných úmluvou, které mají být doručeny osobám v jiném státě vázaném úmluvou, se předávají postupy stanovenými ve smlouvách, které mezi těmito státy platí.
2. Nevznese-li smluvní strana, na jejímž území se má doručení uskutečnit, u depozitáře námitku ve formě prohlášení, mohou být tyto písemnosti též zasílány příslušnými veřejnými činiteli státu, v němž byly vyhotoveny, přímo příslušným veřejným činitelům státu, v němž se má nacházet příjemce. V tom případě zašle veřejný činitel státu původu opis písemnosti činiteli dožádaného státu, který je pověřen doručit jej příjemci. Písemnost se doručuje způsobem stanoveným právem dožádaného státu. Doručení se zaznamenává osvědčením, které se zašle přímo veřejnému činiteli státu původu.
3. Členské státy Evropského společenství vázané nařízením Rady (ES) č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 nebo Dohodou mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o doručování soudních a mimosoudních písemností v občanských nebo obchodních věcech, podepsanou v Bruselu dne 19. listopadu 2005, uplatňují pro své vzájemné vztahy uvedené nařízení a uvedenou dohodu.

Článek II

1. K příslušnosti stanovené v čl. 6 bodě 2 a v článku 11 pro žaloby o záruku nebo pro intervenční žaloby se zcela nepřihlíží ve státech vázaných touto úmluvou uvedených v příloze IX. Jakákoli osoba, která má bydliště na území jiného státu vázaného touto úmluvou, může být u soudů těchto států žalována na základě pravidel stanovených v příloze IX.
2. Při ratifikaci může Evropské společenství prohlásit, že k řízením uvedeným v čl. 6 bodě 2 a 11 se nepřihlíží i v některých jiných členských státech, a poskytnout informace o pravidlech, která se použijí.
3. Rozhodnutí vydaná jinými státy vázanými úmluvou podle čl. 6 bodu 2 nebo článku 11 se uznají a jsou vykonatelná ve státech uvedených v odstavcích 1 a 2 v souladu s hlavou III. Veškeré účinky, které za použití odstavců 1 a 2 mají rozhodnutí vydaná v těchto státech vůči třetím osobám, se uznají rovněž v ostatních členských státech vázaných úmluvou.

Článek III

1. Švýcarsko si vyhrazuje právo prohlásit při ratifikaci, že nebude používat tuto část čl. 34 odst. 2:

„ledaže žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti rozhodnutí, i když k tomu měl možnost“.

Pokud Švýcarsko toto prohlášení učiní, použijí ostatní smluvní strany tutéž výhradu vůči rozhodnutím vydaným soudy Švýcarska.

2. Smluvní strany mohou ohledně rozhodnutí vydaných v jednom z přístupujících států uvedených v čl. 70 odst. 1 písm. c) učinit prohlášením výhradu:

- a) k právu uvedenému v odstavci 1 a
- b) k právu orgánu uvedeného v článku 39, bez ohledu na článek 41, přezkoumat z vlastního podnětu, zda existují důvody pro zamítnutí uznání a výkonu rozhodnutí.

3. Pokud jedna ze smluvních stran učinila tuto výhradu vůči přistupujícímu státu, jak je uvedeno v odstavci 2, může tento přistupující stát učinit prohlášením tutéž výhradu vůči rozhodnutím vydaným soudy této smluvní strany.

4. S výjimkou výhrady uvedené v odstavci 1 jsou prohlášení platná po dobu pěti let a na konci těchto období obnovitelná. Smluvní strana oznámí obnovení svého prohlášení uvedeného v odstavci 2 nejpozději šest měsíců před koncem tohoto období. Přistupující stát může své prohlášení učiněné podle odstavce 3 obnovit až po obnovení příslušného prohlášení učiněného podle odstavce 2.

Článek IV

Prohlášení uvedená v tomto protokolu lze oznámením depozitáři kdykoli odvolat. K oznámením musí být přiložen překlad do angličtiny a francouzštiny. Smluvní strany poskytnou překlad ve svých jazycích. Každé odvolání nabývá účinku prvním dnem třetího měsíce následujícího po měsíci oznámení.

PROTOKOL 2**o jednotném výkladu úmluvy a o Stálém výboru**

PREAMBULE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

S OHLEDEM NA článek 75 úmluvy,

BEROUC E V ÚVAHU zásadní provázanost mezi úmluvou, Luganskou úmluvou z roku 1988 a akty uvedenými v čl. 64 odst. 1 úmluvy,

BEROUC E V ÚVAHU, že Soudní dvůr Evropských společenství má pravomoc vydávat rozhodnutí o výkladu ustanovení aktů uvedených v čl. 64 odst. 1 úmluvy,

BEROUC E V ÚVAHU, že úmluva se stává součástí pravidel Společenství, a že Soudní dvůr Evropských společenství má tedy pravomoc rozhodovat o výkladu ustanovení této úmluvy, pokud jde o používání této úmluvy soudy členských států Evropského společenství,

VĚDOMY si rozhodnutí vydaných Soudním dvorem Evropských společenství o výkladu aktů uvedených v čl. 64 odst. 1 úmluvy do okamžiku podpisu této úmluvy a vědomy si rozhodnutí vydaných soudy smluvních stran Luganské úmluvy z roku 1988 o zmíněné úmluvě do okamžiku podpisu úmluvy,

BEROUC E V ÚVAHU, že souběžný přezkum Luganské úmluvy z roku 1988 i Bruselské úmluvy, který vedl k dokončení revidovaného znění obou úmluv, byl v podstatě založen na výše uvedených rozhodnutích o Bruselské úmluvě z roku 1968 a o Luganské úmluvě z roku 1988,

BEROUC E V ÚVAHU, že revidované znění Bruselské úmluvy bylo po vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost začleněno do nařízení (ES) č. 44/2001,

BEROUC E V ÚVAHU, že toto revidované znění také představuje základ pro znění této úmluvy,

PŘEJÍCE SI, ve vší účtě k nezávislosti soudů, předcházet rozdílným výkladům a docházet k co nejednotnějšímu výkladu ustanovení úmluvy i ustanovení nařízení (ES) č. 44/2001, která jsou v úmluvě podstatnou měrou opakována, a ostatních aktů uvedených v čl. 64 odst. 1 úmluvy,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

1. Každý soud používající a vykládající úmluvu bere řádný ohled na zásady stanovené jakýmkoli významným rozhodnutím vydaným soudy států vázaných úmluvou a Soudním dvorem Evropských společenství k dotčenému / dotčeným ustanovení/m nebo jakémukoli podobnému / jakýmkoli podobným ustanovení/m Luganské úmluvy z roku 1988 a aktů uvedených v čl. 64 odst. 1 úmluvy.

2. Pro soudy členských států Evropského společenství platí povinnost stanovená v odstavci 1, aniž jsou dotčeny jejich závazky vůči Soudnímu dvoru Evropských společenství vyplývající ze Smlouvy o založení Evropského společenství nebo z Dohody mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsané v Bruselu dne 19. října 2005.

Článek 2

Každý stát vázaný úmluvou, který není členským státem Evropského společenství, má v souladu s článkem 23 Protokolu o statutu Soudního dvora Evropských společenství právo předkládat podání nebo písemná vyjádření, pokud soud členského státu Evropského společenství požádá Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu úmluvy nebo aktů uvedených v jejím čl. 64 odst. 1.

Článek 3

1. Komise Evropských společenství zřídí systém výměny informací o významných rozhodnutích vydaných podle úmluvy i významných rozhodnutích podle Luganské úmluvy z roku 1988 a podle aktů uvedených v čl. 64 odst. 1 úmluvy. Tento systém bude přístupný veřejnosti a bude obsahovat rozhodnutí vydaná soudy v poslední instanci a Soudním dvorem Evropských společenství i pravomocná rozhodnutí zvláštního významu, která byla vydána podle úmluvy, podle Luganské úmluvy z roku 1988 a podle aktů uvedených v čl. 64 odst. 1 úmluvy. Rozhodnutí budou roztržena a opatřena abstrakty.

System bude zahrnovat také postupy, kterými budou příslušné orgány států vázaných úmluvou předávat Komisi rozhodnutí uvedená výše, která byla vydána soudy těchto států.

2. Vedoucí soudní kanceláře Soudního dvora Evropských společenství vybere věci se zvláštním zájmem pro řádné uplatňování úmluvy a vybranou judikaturu předloží v souladu s článkem 5 tohoto protokolu na schůzce odborníků.

3. Dokud Evropská společenství nezřídí systém podle odstavce 1, zachovává Soudní dvůr Evropských společenství systém výměny informací o rozhodnutích vydaných podle úmluvy a podle Luganské úmluvy z roku 1988, jenž byl zřízen protokolem 2 k Luganské úmluvě z roku 1988.

Článek 4

1. Zřizuje se Stálý výbor složený ze zástupců smluvních stran.

2. Na požádání kterékoli ze smluvních stran svolá depozitář úmluvy schůzi výboru za účelem

- konzultace ke vztahu mezi úmluvou a jinými akty mezinárodního práva,
- konzultace k použití článku 67, včetně zamýšlených přistoupení ke smlouvám o zvlášť vymezených věcech podle čl. 67 odst. 1 a navrhovaných právních předpisů podle protokolu 3,
- posouzení přistoupení nových států. Výbor se zejména může přistupujících států uvedených v čl. 70 odst. 1 písm. c) dotazovat na jejich soudní systémy a na provádění úmluvy. Výbor může také posoudit případné změny úmluvy nezbytné pro možnost uplatňovat úmluvu v přistupujících státech,
- připuštění nových platných jazykových znění podle čl. 73 odst. 3 úmluvy a souhlasu s potřebnými změnami přílohy VIII,
- konzultace k přezkumu úmluvy podle jejího článku 76,
- konzultace ke změnám příloh I až IV a přílohy VII podle čl. 77 odst. 1 úmluvy,

- přijetí změn příloh V až VI podle čl. 77 odst. 2 úmluvy,
 - odvolání výhrad a prohlášení učiněných smluvními stranami podle protokolu 1 a provedení potřebných změn přílohy IX.
3. Výbor přijme jednací řád upravující jeho fungování a rozhodování. Jednací řád stanoví možnost konzultovat a rozhodovat písemně.

Článek 5

1. Depozitář může, je-li to zapotřebí, svolat schůzku odborníků, aby si vyměnili názory na fungování úmluvy, zejména s ohledem na vývoj judikatury a nových právních předpisů, které mohou používání úmluvy ovlivnit.
 2. Na této schůzce budou přítomni odborníci smluvních stran, států vázaných úmluvou, Soudního dvora Evropských společenství a Evropského sdružení volného obchodu. Schůzky se mohou zúčastnit jakékoli další odborníci, jejichž přítomnost bude považována za vhodnou.
 3. Jakékoli potíže vyplývající z používání úmluvy lze předložit za účelem dalších kroků Stálému výboru uvedenému v článku 4 tohoto protokolu.
-

PROTOKOL 3
o použití článku 67 úmluvy

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SE DOHODLY TAKTO:

1. Pro účely této úmluvy se s ustanoveními, která ve zvláště vymezených věcech upravují příslušnost nebo uznávání nebo výkon rozhodnutí a která jsou nebo budou obsažena v aktech orgánů Evropských společenství, zachází stejně jako se smlouvami uvedenými v čl. 67 odst. 1 úmluvy.
 2. Pokud by se některá ze smluvních stran domnívala, že určité ustanovení uvedené v navrhovaných aktech orgánů Evropského společenství není slučitelné s touto úmluvou, zváží smluvní strany neodkladně změnu úmluvy podle jejího článku 76, aniž by byl dotčen postup stanovený protokolem 2.
 3. Pokud některá ze smluvních stran nebo více stran společně začlení některá nebo všechna ustanovení obsažená v právních předpisech orgánů Evropského společenství uvedená v odstavci 1 do svého vnitrostátního práva, zachází se s těmito ustanoveními vnitrostátního práva stejně jako se smlouvami uvedenými v čl. 67 odst. 1 úmluvy.
 4. Smluvní strany sdělí depozitáři znění ustanovení uvedených v odstavci 3. K tomuto sdělení přiloží překlad do angličtiny a francouzštiny.
- _____

PŘÍLOHA I

Pravidla pro určení příslušnosti ve smyslu čl. 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 jsou tato:

- v Belgii: články 5 až 14 zákona ze dne 16. července 2004 o mezinárodním právu soukromém,
- v Bulharsku: čl. 4 odst. 1 zákona o mezinárodním právu soukromém,
- v České republice: § 86 zákona č. 99/1963 Sb., *občanský soudní řád*, ve znění pozdějších předpisů,
- v Dánsku: čl. 246 odst. 2 a 3 zákona o organizaci soudnictví (*lov om rettens pleje*),
- v Německu: § 23 občanského soudního řádu (*Zivilprozessordnung*),
- v Estonsku: § 86 občanského soudního řádu (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*),
- v Řecku: článek 40 občanského soudního řádu (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*),
- ve Francii: články 14 a 15 občanského zákoníku (*Code civil*),
- na Islandu: čl. 32 odst. 4 občanského soudního řádu (*Lög um meðferð einkamála nr. 91/1991*),
- v Irsku: předpisy, podle nichž je příslušnost založena doručením písemnosti zahajující řízení žalovanému za jeho přechodné přítomnosti v Irsku,
- v Itálii: články 3 a 4 zákona č. 218 ze dne 31. května 1995,
- na Kypru: čl. 21 odst. 2 zákona o soudech č. 14 z roku 1960, ve znění pozdějších předpisů,
- v Lotyšsku: § 27 a § 28 odst. 3, 5, 6 a 9 občanského soudního řádu (*Civilprocesa likums*),
- v Litvě: § 31 občanského soudního řádu (*Civilinio proceso kodeksas*),
- v Lucembursku: články 14 a 15 občanského zákoníku (*Code civil*),
- v Maďarsku: článek 57 zákonného dekrety č. 13 z roku 1979 o mezinárodním právu soukromém (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*),
- na Maltě: články 742, 743 a 744 zákoníku organizace soudů a civilního řízení – kapitola 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap. 12*) a článek 549 obchodního zákoníku – kapitola 13 (*Kodiċi tal-kummerċ – Kap. 13*),
- v Norsku: čl. 4-3 odst. 2 druhá věta zákona o soudních sporech (*tvisteloven*),
- v Rakousku: § 99 zákona o organizaci soudnictví (*Jurisdiktionsnorm*),
- v Polsku: články 1103 a 1110 občanského soudního řádu (*Kodeks postępowania cywilnego*), naopak stanoví příslušnost na těchto základech: žalovaný má bydliště v Polsku, žalovaný vlastní v Polsku majetek nebo má nárok na vlastnická práva vůči majetku v Polsku, objekt sporu se nachází v Polsku nebo skutečnost, že jedna ze stran je polský občan,
- v Portugalsku: články 65 a 65A občanského soudního řádu (*Código de Processo Civil*) a článek 11 zákoníku o řízení v pracovních věcech (*legge federale sul diritto internazionale privato*),
- v Rumunsku: články 148–157 zákona č. 105/1992 o vztazích mezinárodního práva soukromého,

- ve Slovinsku: čl. 48 odst. 2 zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním řádu (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) ve vztahu s čl. 47 odst. 2 zákona o občanském právu procesním (*Zakon o pravdnem postopku*) a článek 58 zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním řádu (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) ve vztahu k článku 59 zákona o občanském právu procesním (*Zakon o pravdnem postopku*),
 - na Slovensku: § 37 až 37e zákona č. 97/1963 o mezinárodním právu soukromém a procesním,
 - ve Švýcarsku: le for du lieu du séquestre/*Gerichtsstand des Arrestortes/foro del luogo del sequestro* ve smyslu článku 4 loi fédérale sur le droit international privé/*Bundesgesetz über das internationale Privatrecht Privatrecht/legge federale sul diritto internazionale privato*,
 - ve Finsku: druhá, třetí a čtvrtá věta odstavce 1 oddílu 1 kapitoly 10 občanského soudního řádu (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*),
 - ve Švédsku: první věta odstavce 1 oddílu 3 kapitoly 10 občanského soudního řádu (*rättegångsbalken*),
 - ve Spojeném království: předpisy, podle nichž je příslušnost založena:
 - a) doručením písemnosti zahajující řízení žalovanému za jeho přechodné přítomnosti ve Spojeném království, nebo
 - b) existencí majetku žalovaného ve Spojeném království nebo
 - c) zajištěním majetku, který se nachází ve Spojeném království, žalobcem.
-

PŘÍLOHA II

Soudy nebo příslušné orgány, u kterých se podává návrh podle článku 39 této úmluvy:

- v Belgii: „tribunal de première instance“ nebo „rechtbank van eerste aanleg“ nebo „erstinstanzliches Gericht“,
- v Bulharsku: „Софийски градецки съд“,
- v České republice: „okresní soud“ nebo „soudní exekutor“,
- v Dánsku: „byret“,
- v Německu:
 - a) předsedovi senátu u „Landgericht“;
 - b) notáři („Notar“) při prohlašování vykonatelnosti veřejné listiny,
- v Estonsku: „maakohus“,
- v Řecku: „Μονομελές Πρωτοδικείο“,
- ve Španělsku: „Juzgado de Primera Instancia“,
- ve Francii:
 - a) „greffier en chef du tribunal de grande instance“;
 - b) „président de la chambre départementale des notaires“ v případě návrhu na prohlášení vykonatelnosti notářských veřejných listin,
- v Irsku: „High Court“,
- na Islandu: „héraðsdómur“,
- v Itálii: „corte d'appello“,
- na Kypru: „Επαρχιακό Δικαστήριο“ nebo v případě rozhodnutí o výživném „Οικογενειακό Δικαστήριο“,
- v Lotyšsku: „rajona (pilsētas) tiesa“,
- v Litvě: „Lietuvos apeliacinis teismas“,
- v Lucembursku: předsedovi senátu u „tribunal d'arrondissement“,
- v Maďarsku: „megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság“ a v Budapešti „Budai Központi Kerületi Bíróság“,
- na Maltě: „Prim' Awla tal-Qorti Ċivili“ nebo „Qorti tal-Maġistrati ta' Ghawdex fil-gurisdizzjoni superjuri tagħha“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, „Registatur tal-Qorti“ prostřednictvím „Ministru responsabbli għall-Gustizzja“,
- v Nizozemsku: „voorzieningenrechter van de rechtbank“,
- v Norsku: „tingrett“,
- v Rakousku: „Bezirksgericht“,
- v Polsku: „sąd okręgowy“,

- v Portugalsku: „*Tribunal de Comarca*“,
 - v Rumunsku: „*Tribunal*“,
 - ve Slovinsku: „*okrožno sodišče*“,
 - na Slovensku: „*okresný súd*“,
 - ve Švýcarsku:
 - a) pokud jde o rozhodnutí příkazující zaplacení peněžitě částky, je to „*juge de la mainlevée*“/„*Rechtsöffnungsrichter*“/„*giudice competente a pronunciare sul rigetto dell'opposizione*“, v rámci řízení podle článků 80 a 81 *loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite*/*Bundesgesetz über Schuldbetreibung und Konkurs*/legge federale sulla esecuzione e sul fallimento;
 - b) pokud jde o rozhodnutí příkazující jiné plnění než zaplacení peněžitě částky, je to „*juge cantonal d'exequatur*“/„*compétent/zuständiger „kantonaler Vollstreckungsrichter“/„giudice cantonale*“ competente a pronunciare l'exequatur,
 - ve Finsku: „*käräjäoikeus/tingsrätt*“,
 - ve Švédsku: „*Svea hovrätt*“,
 - ve Spojeném království:
 - a) v Anglii a Walesu „*High Court of Justice*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, „*Magistrate's Court*“ prostřednictvím „*Secretary of State*“;
 - b) ve Skotsku „*Court of Session*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, „*Sheriff Court*“ prostřednictvím „*Secretary of State*“;
 - c) v Severním Irsku „*High Court of Justice*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, „*Magistrate's Court*“ prostřednictvím „*Secretary of State*“;
 - d) na Gibraltar „*Supreme Court of Gibraltar*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, „*Magistrate's Court*“ prostřednictvím „*Attorney General of Gibraltar*“.
-

PŘÍLOHA III

Soudy, u kterých se podává opravný prostředek podle čl. 43 odst. 2 této úmluvy:

- v Belgii:
 - a) pokud jde o opravné prostředky podané žalovaným, „tribunal de première instance“ nebo „rechtbank van eerste aanleg“ nebo „erstinstanzliches Gericht“;
 - b) pokud jde o opravné prostředky podané žalobcem: „cour d'appel“ nebo „hof van beroep“,
- v Bulharsku: „Апелативен съд – София“,
- v České republice: odvolací soud prostřednictvím okresního soudu,
- v Dánsku: „Landsret“,
- ve Spolkové republice Německo: „Oberlandesgericht“,
- v Estonsku: „ringkonnakohtus“,
- v Řecku: „Εφετείο“,
- ve Španělsku: „Juzgado de Primera Instancia“, který vydal napadené rozhodnutí, o němž má v rámci řízení o opravném prostředku rozhodnout Audiencia Provincial,
- ve Francii:
 - a) „cour d'appel“, pokud jde o rozhodnutí, kterými se návrh povoluje;
 - b) předsedovi senátu u „tribunal de grande instance“, pokud jde o rozhodnutí, kterými se návrh zamítá,
- v Irsku: „High Court“,
- na Islandu: „héraðsdómur“,
- v Itálii: „corte d'appello“,
- na Kypru: „Επαρχιακό Δικαστήριο“ nebo v případě rozhodnutí o výživném „Οικογενειακό Δικαστήριο“,
- v Lotyšsku: „Apgabaltiesa“ prostřednictvím „rajona (pilsētas) tiesa“,
- v Litvě: „Lietuvos apeliacinis teismas“,
- v Lucembursku: „Cour supérieure de Justice“, který zasedá jako soud pro opravné prostředky v civilních věcech,
- v Maďarsku: místní soud v místě sídla okresního soudu (v Budapešti u Ústředního okresního soudu Budy); o opravném prostředku rozhoduje okresní soud (v Budapešti Soud hlavního města),
- na Maltě: „Qorti ta' l-Appell“ v souladu s postupem stanoveným pro opravné prostředky v „Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap.12“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, prostřednictvím „ċitazzjoni“ „Prim'Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Ghawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha“,
- v Nizozemsku: „rechtsbank“,

- v Norsku: „*lagmannsrett*“,
 - v Rakousku: „*Landesgericht*“ prostřednictvím „*Bezirksgericht*“,
 - v Polsku: „*sąd apelacyjny*“ prostřednictvím „*sąd okręgowy*“,
 - v Portugalsku: „*Tribunal da Relação*“ je příslušným soudem. Opravné prostředky se v souladu s platným vnitrostátním právem podávají formou návrhu podaného u soudu, který napadené rozhodnutí vydal,
 - v Rumunsku: „*Curte de Apel*“,
 - ve Slovinsku: „*okrožno sodišče*“,
 - na Slovensku: odvolací soud prostřednictvím okresního soudu, proti jehož rozhodnutí je odvolání podáváno,
 - ve Švýcarsku: „*tribunal cantonal/Kantonsgericht/tribunale cantonale*“,
 - ve Finsku: „*hovioikeus/hovrätt*“,
 - ve Švédsku: „*Svea hovrätt*“,
 - ve Spojeném království:
 - a) v Anglii a Walesu „*High Court of Justice*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, „*Magistrate's Court*“;
 - b) ve Skotsku „*Court of Session*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, „*Sheriff Court*“;
 - c) v Severním Irsku „*High Court of Justice*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, „*Magistrate's Court*“;
 - d) na Gibraltarů „*Supreme Court of Gibraltar*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, „*Magistrate's Court*“.
-

PŘÍLOHA IV

Opravné prostředky podle článku 44 úmluvy jsou tyto:

- v Belgii, Řecku, Španělsku, Francii, Itálii, Lucembursku a Nizozemsku kasační stížnost,
- v Bulharsku: „обжалване пред Върховния касационен съд“,
- v České republice: „dovolání“ a „žaloba pro zmatečnost“,
- v Dánsku: opravný prostředek u „Højesteret“ s povolením od „Procesbevillingsnævnet“,
- ve Spolkové republice Německo: „Rechtsbeschwerde“,
- v Estonsku: „kassatsioonkaebus“,
- v Irsku: opravný prostředek omezený na právní otázky u „Supreme Court“,
- na Islandu: opravný prostředek u „Hæstiréttur“,
- na Kypru: opravný prostředek podaný u Nejvyššího soudu,
- v Lotyšsku: opravný prostředek u „Augstākās tiesas Senāts“ prostřednictvím „Apgabaltiesa“,
- v Litvě: opravný prostředek u „Lietuvos Aukščiausiasis Teismas“,
- v Maďarsku: „felülvizsgálati kérelem“,
- na Maltě: žádný další opravný prostředek neexistuje; v případě rozhodnutí o výživném je zde „Qorti ta' l-Appell“ v souladu s postupem stanoveným k podání opravných prostředků v „Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili – Kap. 12“,
- v Norsku: opravný prostředek u „Høyesteretts Ankeutvalg“ nebo „Høyesterett“,
- v Rakousku: „Revisionsrekurs“,
- v Polsku: „skarga kasacyjna“,
- v Portugalsku: opravný prostředek omezený na právní otázky,
- v Rumunsku: „contestatie în anulare“ nebo „revizuire“,
- ve Slovinsku: opravný prostředek u „Vrhovno sodišče Republike Slovenije“,
- na Slovensku: „dovolanie“,
- ve Švýcarsku: „recours devant le Tribunal fédéral“/„Beschwerde beim Bundesgericht“/„ricorso davanti al Tribunale federale“,
- ve Finsku: opravný prostředek u „korkein oikeus/högsta domstolen“,
- ve Švédsku: opravný prostředek u „Högsta domstolen“,
- ve Spojeném království: jediný opravný prostředek omezený na právní otázky.

PŘÍLOHA V

Osvědčení o soudních rozhodnutích a soudních smírech podle článků 54 a 58 Úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

1. Stát původu
2. Soud nebo příslušný orgán vydávající osvědčení
 - 2.1 Název
 - 2.2 Adresa
 - 2.3 Tel./fax/e-mail
3. Soud, který vydal soudní rozhodnutí / schválil soudní smír (*)
 - 3.1 Označení soudu
 - 3.2 Sídlo soudu
4. Soudní rozhodnutí / soudní smír (*)
 - 4.1 Datum
 - 4.2 Jednací číslo / spisová značka
 - 4.3 Účastníci soudního rozhodnutí / soudního smíru (*)
 - 4.3.1 Jméno/a žalobce/ů
 - 4.3.2 Jméno/a žalovaného/ných
 - 4.3.3 Případné/á jméno/a další/ch stran/y řízení
 - 4.4 Datum doručení návrhu na zahájení řízení, byl-li vydán rozsudek pro zmeškání
 - 4.5 Znění výroku rozsudku / soudního smíru (*), které je připojeno k tomuto osvědčení
5. Jména stran řízení, kterým byla poskytnuta právní pomoc

Rozhodnutí / soudní smír (*) je vykonatelné/ý ve státě původu (články 38 a 58 úmluvy) proti:

Jméno:

V dne

Podpis a/nebo razítko

(*) Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA VI

Osvědčení o veřejných listinách podle čl. 57 odst. 4 Úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

1. Stát původu
2. Soud nebo příslušný orgán vydávající osvědčení
 - 2.1 Název
 - 2.2 Adresa
 - 2.3 Tel./fax/e-mail
3. Orgán, který veřejnou listinu ověřil
 - 3.1 (Popřípadě) orgán, který vyhotovil veřejnou listinu
 - 3.1.1 Název a označení orgánu
 - 3.1.2 Sídlo orgánu
 - 3.2 (Popřípadě) orgán, který veřejnou listinu zaregistroval
 - 3.2.1 Druh orgánu
 - 3.2.2 Sídlo orgánu
4. Veřejná listina
 - 4.1 Označení veřejné listiny
 - 4.2 Datum
 - 4.2.1 kdy byla vyhotovena
 - 4.2.2 pokud se liší: ke kterému byla veřejná listina zaregistrována
 - 4.3 Jednací číslo / spisová značka
 - 4.4 Účastníci písemného právního úkonu
 - 4.4.1 Jméno věřitele
 - 4.4.2 Jméno dlužníka
5. Znění vykonatelné pohledávky, která je přiložena k tomuto osvědčení

Veřejná listina je vykonatelná vůči dlužníkovi ve státě původu (čl. 57 odst. 1 úmluvy).

V dne

Podpis a/nebo razítko ...

PŘÍLOHA VII

Smlouvy, jež se podle článku 65 této úmluvy nahrazují, jsou zejména tyto:

- Smlouva mezi Švýcarskou konfederací a Španělskem o vzájemném výkonu soudních rozhodnutí v občanských nebo obchodních věcech, podepsaná v Madridu dne 19. listopadu 1896,
 - Úmluva mezi Republikou československou a Švýcarskou konfederací o uznání a výkonu soudních rozhodnutí a dodatkový protokol, podepsané v Bernu dne 21. prosince 1926,
 - Úmluva mezi Švýcarskou konfederací a Německou říší o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a rozhodčích nálezů, podepsaná v Bernu dne 2. listopadu 1929,
 - Úmluva mezi Dánskem, Finskem, Islandem, Norskem a Švédskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsaná v Kodani dne 16. března 1932,
 - Úmluva mezi Švýcarskou konfederací a Itálií o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsaná v Římě dne 3. ledna 1933,
 - Úmluva mezi Švédskem a Švýcarskou konfederací o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a rozhodčích nálezů, podepsaná ve Stockholmu dne 15. ledna 1936,
 - Úmluva mezi Švýcarskou konfederací a Belgií o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a rozhodčích nálezů, podepsaná v Bernu dne 29. dubna 1959,
 - Úmluva mezi Rakouskem a Švýcarskou konfederací o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsaná v Bernu dne 16. prosince 1960,
 - Úmluva mezi Norskem a Spojeným královstvím o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná v Londýně dne 12. června 1961,
 - Úmluva mezi Norskem a Spolkovou republikou Německo o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a dalších exekučních titulů v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Oslu dne 17. června 1977,
 - Úmluva mezi Dánskem, Finskem, Islandem, Norskem a Švédskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná v Kodani dne 11. října 1977, a
 - Úmluva mezi Norskem a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná ve Vídni dne 21. května 1984.
-

PŘÍLOHA VIII

Jazyky uvedenými v článku 79 této úmluvy jsou angličtina, bulharština, čeština, dánština, estonština, finština, francouzština, irština, islandština, italština, litevština, lotyština, maďarština, maltština, němčina, nizozemština, norština, polština, portugalština, rumunština, řečtina, slovenština, slovinština, španělština a švédština.

PŘÍLOHA IX

Státy a právní předpisy, na něž se odkazuje v článku II protokolu 1:

- Německo: § 68, 72, 73 a 74 občanského soudního řádu (*Zivilprozeßordnung*), které platí pro oznámení sporu,
 - Rakousko: § 21 občanského soudního řádu (*Zivilprozessordnung*), který platí pro oznámení sporu,
 - Maďarsko: § 58 až 60 občanského soudního řádu (*Polgári perrendtartás*), které platí pro oznámení sporu,
 - Švýcarsko, pokud jde o kantony, jejichž použitelný občanský soudní řád nestanoví příslušnost uvedenou v čl. 6 bodě 2 a v článku 11 této úmluvy: náležitá ustanovení, která platí pro oznámení sporu (*litis denuntiatio*) podle použitelného občanského soudního řádu.
-